

Včely ignorují Darwina a dokazují Boží stvoření

Na webu www.kreacionismus.cz najdete několik článků o včelách a jejich podivuhodném, evoluční teorii naprosto nevyšvltitelném designu od včelaře Václava Uhra z Lounska. Pro tento článek jsem ale z časopisu Žirovničan (čís. 9, roč. 46, 9/2016, str. 4) vybral a zkrátil několik myšlenek pana Františka Pokorného, předsedy tamní včelařské organizace.

Včelí plástev se skládá ze dvou vrstev šestibokých komůrek. Včely staví tyto buňky z vosku, který je vylučován potními žlázami na bříšku, tvarují jej nohama a vytvářejí tak stěny a dno buněk. Včely řeší stavbou dva matematické úkoly:

1. V daném prostoru vytvořit co největší počet buněk přesného objemu s minimální spotřebou vosku. Řešení je jen jediné – pravidelné šestiboké komůrky, jejichž uspořádání je nejehospodárnější. Takovou konstrukci využívají i stavitelé obilních sil, protože spotřebují o 30% méně betonu než u sila klasického.

2. Dna buněk nejsou rovná, ale jsou tvořena třemi kosočtverci, jež jako celek utvářejí pravidelný trojboký jehlan. Známý francouzský fyzik a přírodovědec René Antoine Ferchault de Réaumur (r. 1730 vynalezl teploměr) si dal tu plavou práci a změnil úhly zmíněných kosočtverců. Tupé úhly činily $109^{\circ}28'$, ostré $70^{\circ}32'$. Pak požádal vysokoškolského profesora matematiky profesora Königa o vyřešení následujícího matematického příkladu: Je dána šestiboká nádoba, jejíž dno tvoří trojboký jehlan o třech shodných kosočtvercích. Jaký musí

být její tupý úhel, aby nádoba měla minimální povrch a maximální objem? König za pomoci logaritmických tabulek vypočetl výsledek $109^{\circ}26'$ – tedy nepatrný rozdíl oproti včelímu řešení, ale přece rozdíl. Když se o tom dozvěděl skotský matematik Colin Maclaurin, úkol přepočítal, ale došel ke stejnému závěru jako König. Včela se tedy zřejmě mylí, konstatoval.

V té době u skotského pobřeží ztroskotala anglická loď. V mlze narazila na skálu, která byla zakreslena v každé námořní mapě. Posádka se zachránila, ale loď s drahým nákladem šla ke dnu. Společnost vlastníků loď pak žalovala kapitána, že svou nedbalostí zavinil tuto ztrátu. Kapitán se u soudu hájil, že jeho výpočty kurzu lodi byly naprosto přesné a vše doložil kapitánským deníkem, který se podařilo zachránit. Soud požádal o vědeckou expertizu, která potvrdila, že kapitánův výpočet zeměpisné šířky a délky podle logaritmických tabulek byl bezchybný. Dalším zkoumáním se zjistilo, že chyba byla v tištěném exempláři logaritmu. Tyto chybně vytištěné tabulky použil i kapitán, proto byl u soudu osvobozen a škodu uhradila pojišťovna. O tomto procesu se dozvěděl i Maclaurin a okamžitě si uvědomil, že táž chyba se

mohla vyskytnout při výpočtu optimálního tupého úhlu u kosočtverce uzavírajícího šestibokou nádobku. Opatřil si opravené vydání logaritmických tabulek a Réaumurovu úlohu přepočítal. Výsledek $109^{\circ}28'$ potvrdil, že se nemýlila včelka, ale učenci s logaritmy.

František Pokorný dále píše: Jsem kreacionista a i tento příběh mě nenechává na pochybách o tom, že na veškerých podivuhodných věcech a zákonitostech přírody jsou „otisky prstů“ moudrého a laskavého Stvořitele. Musela ztroskotat loď, aby se ukázala pravda o tom, že všechno, co vychází z jeho ruky, je dokonalé. Kdyby se takový plást měl vyvíjet miliony let, jak učí evoluční teorie, včely by dávno vyhynuly. A navíc, včely nejsou schopny dělat matematické výpočty a ještě svoje případné „postupné zkoušky a omyly“ přenášet geneticky dál do nových generací, protože nemají potomky. Královna a trubec - samička a samec, kteří plodí včely, nikdy nepracují na stavbě plástu a nezískávají tudíž zkušenosti. Pouze přenáší již od počátku zakódované informace, jednou provždy daného know-how.

Pavel Kábrt